

242

Besluit van 29 april 1992, houdende wijziging van het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 11 juli 1991, no. MJZ11791042, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, gedaan mede namens Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Overwegende dat het noodzakelijk is in overeenstemming met de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1986 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de toepassing van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken en het toezicht op de toepassing ervan voor tests op chemische stoffen (87/18/EEG, PbEG L 175) uitdrukkelijk te bepalen dat bij onderzoek ten behoeve van handelskennisgevingen altijd deze beginselen van toepassing zijn;

Overwegende dat het voorts wenselijk is het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1986, 592) aan te passen om daardoor de handhaafbaarheid van het besluit te verbeteren en tevens in verband met de vaststelling van de (EINECS) Europese inventaris van bestaande chemische handelsstoffen (PbEG 90/C 146A);

Gelet op de artikelen 4, eerste lid, 5, 6, vierde lid, 13, eerste lid, onder a, tweede en derde lid, 14, zevende en negende lid, 15, tweede lid, 16, vierde lid, 19, derde, vierde en vijfde lid, 62, 65, derde lid, en 67, derde lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639);

De Raad van State gehoord (advies van 5 november 1991, nr. 91.006548);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 27 april 1992,

no. MJZ27492048, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, uitgebracht mede namens Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1986, 592) wordt gewijzigd als volgt.

A

In artikel 5, tweede lid, wordt de zinsnede «voor categorieën van onderzoek, alsmede nadere regelen stellen» vervangen door: alsmede nadere regelen stellen voor:

- a. categorieën van onderzoek die worden uitgevoerd ten behoeve van een kennisgeving als bedoeld in artikel 3 voor het vervaardigen van een stof;
- b. het onderzoek ter uitvoering van de artikelen 10 tot en met 13, indien dit betrekking heeft op het vervaardigen van een stof.

B

Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt.

1. Het tweede lid vervalt.
2. Het derde en vierde lid worden vernummerd tot respectievelijk tweede en derde lid.

C

In artikel 7, vijfde lid, wordt «artikel 6, vierde lid» vervangen door: artikel 6, derde lid.

D

In artikel 8, vierde lid, wordt «6, vierde lid» vervangen door: 6, derde lid.

E

Artikel 9 wordt gewijzigd als volgt.

1. De oorspronkelijke tekst wordt aangeduid als tweede lid onder vervanging van het woord «niet» door «evenmin» in de aanhef.
2. Voor het nieuwe tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt:
 1. In plaats van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder a, van de wet zijn de artikelen 3 tot en met 18 van de wet niet van toepassing op stoffen die voorkomen op de (EINECS) Europese inventaris van bestaande chemische handelstoffen (PbEG 90/C 146A).

F

Artikel 11 wordt gewijzigd als volgt.

1. De eerste volzin van het derde lid komt te luiden: In een geval als bedoeld in het eerste of tweede lid, doet de fabrikant voorafgaand aan het vervaardigen van de stof een schriftelijke melding aan Onze Minister.
2. In het derde lid wordt in onderdeel b na «de functie» ingevoegd: of functies.
3. Onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot zevende en achtste lid worden na het derde lid drie leden ingevoegd die luiden:
 4. Een melding als bedoeld in het derde lid, behoeft niet te worden gedaan indien de fabrikant een stof vervaardigt uitsluitend onder laboratoriumomstandigheden en ten behoeve van onderzoek- en ontwikkelingsdoeleinden in een hoeveelheid kleiner dan 100 kg per jaar of 500 kg in totaal.
 5. Een melding als bedoeld in het derde lid, behoeft evenmin te worden gedaan indien de fabrikant een stof vervaardigt uitsluitend onder laboratoriumomstandigheden en ten behoeve van onderzoek- en ontwikkelingsdoeleinden in een hoeveelheid groter dan 100 kg per jaar of 500 kg in totaal doch kleiner dan 1000 kg per jaar of 5000 kg in totaal, indien

hij op grond van de gegevens, bedoeld in het zesde lid, kan aantonen dat de stof niet behoort tot de categorie vergiftig of zeer vergiftig, bedoeld in artikel 34, tweede lid, onder f of g, van de wet.

6. Bij de melding ingevolge het derde lid van een stof als bedoeld in het vijfde lid, die wordt vervaardigd in een hoeveelheid groter dan 100 kg per jaar, maar kleiner dan 1000 kg per jaar of groter dan 500 kg in totaal, maar kleiner dan 5000 kg in totaal, en die behoort tot de categorie vergiftig of zeer vergiftig, bedoeld in artikel 34, tweede lid, onder f of g, van de wet, moeten tevens worden verstrekt de gegevens bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder d, onder 1^e, dan wel de resultaten van een acute toxiciteitstest die op een van de volgende wijzen is uitgevoerd:

a. volgens de vaste-dosismethode beschreven in «British Toxicological Society (1984), Special Report: A new approach to the classification of substances and preparations on the basis of their acute toxicity, Human Toxicology 3, 85-92»;

b. volgens de limietmethode vastgesteld in bijlage V (B1, B2 of B3) van de richtlijn, doch uitgevoerd met één doseringsniveau van 200 mg/kg (oraal), 400 mg/kg (dermaal) of 2 mg/l (inhalatoir gedurende 4 uur);

c. volgens een verkorte LD50/LC50-procedure, gelijk aan de limietmethode doch uitgevoerd met slechts twee mannelijke en twee vrouwelijke proefdieren;

d. volgens de Up-and-Down-methode beschreven door R. D. Bruce en gepubliceerd in «Fundamental Applied Toxicology» nr. 5 (1985) bladzijden 151-157, en nr. 8 (1987) bladzijden 97-100.

4. In het achtste lid (nieuw) wordt na «6, eerste en tweede lid,» ingevoegd: 13.

G

Artikel 12 wordt gewijzigd als volgt.

1. Het derde lid komt te luiden:

3. In een geval als bedoeld in het eerste of tweede lid, doet de fabrikant voorafgaand aan het invoeren van de stof, al dan niet verwerkt in een preparaat, een schriftelijke melding aan Onze Minister. Hij dient daarbij over te leggen:

a. de gegevens bedoeld in artikel 11, derde lid, onder a, b en c;

b. de gegevens bedoeld in artikel 4, derde lid, onder b, van de wet, die moeten worden gebruikt voor het aanduiden van de stof, tenzij de stof reeds is opgenomen in bijlage I bij de richtlijn;

c. indien het invoeren van de stof geschiedt door een ander dan de fabrikant: de naam en het adres van degene die invoert.

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. Artikel 11, zevende en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

H

Artikel 13, derde lid, komt te luiden:

3. In de gevallen bedoeld in het eerste of tweede lid, dient de fabrikant voorafgaand aan het aan een ander ter beschikking stellen van die stof een schriftelijke melding te doen aan Onze Minister. Artikel 12, derde tot en met zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

I

In de aanhef van artikel 14 wordt na «12, derde lid,» toegevoegd: 13, derde lid,.

J

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

1. Het is verboden een stof in Nederland in te voeren, indien de fabrikant ten aanzien van die stof niet heeft voldaan aan de voor hem ingevolge artikel 12, derde lid, geldende meldingsplicht.
2. Een gedraging in strijd met het eerste lid is een strafbaar feit.

K

In artikel 16, tweede lid, wordt «artikel 6, eerste en tweede lid,» vervangen door: artikel 6, eerste lid,.

L

Na artikel 16 wordt een artikel toegevoegd, dat luidt:

Artikel 16a

1. Als stoffen bedoeld in artikel 67, eerste lid, van de wet, waarop overeenkomstig dat artikel de artikelen 3, eerste lid, en 4 tot en met 18 van de wet, voor zover deze artikelen betrekking hebben op het vervaardigen van die stoffen, niet van toepassing zijn, worden aangemerkt de stoffen waarvan kan worden aangetoond dat zij in productie waren op 1 januari 1987. Hiertoe behoren in ieder geval de stoffen die in de periode van 18 september 1981 tot en met 1 januari 1987 met regelmaat werden vervaardigd, dan wel waarvan, nadat zij gedurende die periode vervaardigd zijn geweest, regelmatige vervaardiging in het voornemen lag, hetgeen kan worden aangetoond door het voorkomen van hun chemische naam in meer dan een van de volgende registratiesystemen:
 - a) in- en verkoopadministratie,
 - b) procesbeschrijving,
 - c) administratie per procesinstallatie.
2. Voor stoffen die zijn vervaardigd ten behoeve van onderzoek- en ontwikkelingsdoeleinden, moet voor een beroep op de uitzonderingsmogelijkheid, bedoeld in het eerste lid, de chemische naam voorkomen in geautoriseerde laboratoriumjournalen of officiële laboratoriumrapporten.
3. Aan het bepaalde in het eerste en tweede lid is voldaan indien de handelsnaam of codenaam in de aldaar bedoelde registratiesystemen voorkomt, op voorwaarde dat op grond van schriftelijke gegevens uit die periode een relatie kan worden gelegd tussen de handels- of codenaam enerzijds en de chemische naam anderzijds.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand nadat het in het Staatsblad is geplaatst.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door ter inzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 juni 1992 nr. 108

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 29 april 1992

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries

Uitgegeven de *eenentwintigste* mei 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Bij de uitvoering van het kennisgevings- en meldingsstelsel voor nieuwe stoffen is een aantal problemen gerezen. Deze worden hieronder in deze nota van toelichting nader aangeduid. De voor de oplossing daarvan noodzakelijke aanpassing van het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1986, 592) is met het oog op het handhavingsaspect urgent. Deze aanpassing van het besluit gaat daarom vooraf aan de wijziging van het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen waarmee uitvoering zal worden gegeven aan de in voorbereiding zijnde zevende wijziging van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967 (PbEG C 318) betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (67/548/EEG, PbEG L 196) en aan de uitwerking van de conclusies van het evaluatie-onderzoek met betrekking tot de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639). De wijziging van die richtlijn zal binnenkort worden vastgesteld. Het evaluatie-onderzoek is onlangs afgerond.

Medio 1990 is de officiële Europese inventaris gepubliceerd van stoffen die op 18 september 1981 op de EEG-markt waren ((EINECS) Europese inventaris van bestaande chemische handelsstoffen, PbEG 90 C 146A). Dit heeft geleid tot een aanpassing van het Kennisgevingsbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen ter uitvoering van artikel 19, vijfde lid, van de wet. Daarin staat dat bij algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 67/548/EEG, zoals gewijzigd bij de Richtlijn 79/831/EEG (PbEG L 259), kan worden bepaald dat – in plaats van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder a, van de wet – de artikelen 3 tot en met 18 van de wet vanaf een daarbij te bepalen datum niet van toepassing zijn op stoffen die voorkomen op een bij die maatregel vast te stellen lijst.

De Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1986 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de toepassing van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken en het toezicht op de toepassing ervan voor tests op chemische stoffen (87/18/EEG, PbEG L 15) bevat de verplichting onderzoek voor handelskennisgevingen uit te voeren volgens de zogenaamde goede laboratoriumpraktijken. In die richtlijn is daarop geen uitzondering gemaakt. Het kennisgevingsbesluit kent de bevoegdheid voor de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van deze verplichting vrijstelling te verlenen voor bepaalde categorieën van onderzoek dat ten behoeve van een kennisgeving dient te worden gedaan. Om iedere mogelijke strijd met deze richtlijn te voorkomen is in artikel 5 van het besluit uitdrukkelijk bepaald dat de aldaar bedoelde vrijstelling en de nadere regels slechts betrekking hebben op categorieën van onderzoek dat wordt gedaan ten behoeve van de kennisgeving ten aanzien van het vervaardigen van stoffen (de zogenaamde produktiekennisgeving, die niet is geregeld in de communautaire regelgeving). Uitdrukkelijk is zo vastgesteld dat voor onderzoek ten behoeve van handelskennisgevingen geen vrijstelling mogelijk is van de verplichting goede laboratoriumpraktijken toe te passen.

Dereguleringsstoets

In deze nota van toelichting is hierboven aangegeven wat de doelstellingen zijn van dit wijzigingsbesluit. Het besluit brengt duidelijkheid over het tijdstip waarop een melding moet worden gedaan en legt vast

wanneer en hoe beroep kan worden gedaan op de uitzondering op de produktiekennisgevingsplicht voor stoffen die zijn vervaardigd op het moment van in werking treden van de kennisgevingsplicht op grond van de wet. Tevens omvat dit wijzigingsbesluit een aanvulling op de uitzondering op de produktiemeldingsplicht voor stoffen die in beperkte hoeveelheden worden vervaardigd uitsluitend voor onderzoek- en ontwikkelingsdoeleinden, in de fase dat zij onder (veilige) laboratoriumomstandigheden zijn. Met deze wijzigingen wordt de hanteerbaarheid, handhaafbaarheid en effectiviteit van de regeling vergroot. Voorts wordt bepaald dat vrijstellingen van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken slechts betrekking hebben op onderzoek ten behoeve van produktiekennisgevingen of -meldingen, en wordt, zoals reeds in de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet milieugevaarlijke stoffen (Kamerstukken II 1980/81, 16 800, nr.3) is aangekondigd, de EINECS aangewezen als lijst van stoffen die reeds op 18 september 1981 op de markt waren en ten aanzien waarvan dus de artikelen 3 tot en met 18 van de wet niet van toepassing zijn.

Er worden voor de uitvoering van deze regeling geen nieuwe organen of instrumenten in het leven geroepen. De regeling brengt geen extra lasten of kosten met zich voor de overheid en het bedrijfsleven, mogelijk wel vermindering van lasten of kosten.

Inpraak en adviezen

Naar aanleiding van de voorpublicatie van het ontwerp-besluit in de Staatscourant (Stcrt. 1990, 134) is een reactie ontvangen van de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie (VNCI). Er is tegemoetgekomen aan het bezwaar dat de VNCI naar voren bracht tegen de aanvankelijk opgenomen verplichting de resultaten van onderzoek met betrekking tot acute toxiciteit aan de overheid over te leggen, ook ingeval het gaat om een produktiekennisgeving van stoffen die verkeren in de fase van onderzoek en ontwikkeling, zogenaamde R en D-stoffen. Het is mogelijk in plaats daarvan andere relevante testgegevens te verstrekken (artikel 11, zesde lid). Het argument van de VNCI dat hiermee proefdieren kunnen worden gespaard en dat discrepantie wordt voorkomen met de meldingsplicht voor laboratoriumchemicaliën, bedoeld in artikel 10, tweede lid, onder a, wordt dezerzijds onderschreven. De opvatting van de VNCI dat als begindatum voor de overgangsperiode, bedoeld in artikel 16a, voor de produktiekennisgeving 1 januari 1971 zou moeten gelden, delen wij echter niet. Door de keuze van een begindatum die zo ver in de tijd terug ligt, zou het niet meer reëel zijn te spreken van een overgangsregeling.

De Centrale raad voor de milieuhygiëne heeft bij schrijven van 17 oktober 1990, nr.S.90/1336, te kennen gegeven geen advies uit te brengen over het ontwerp-besluit.

Naar aanleiding van een reactie van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 22 juni 1990 inzake de uitvoering van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 december 1986 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de toepassing van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken en het toezicht op de toepassing ervan voor tests op chemische stoffen is artikel 5 van het besluit zodanig aangepast dat het vrijstellingsbeleid van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer met betrekking tot goede laboratoriumpraktijken nog slechts betrekking kan hebben op produktiekennisgevingen of -meldingen. Hierdoor wordt iedere mogelijke strijd met genoemde richtlijn uitgesloten.

Artikel 5

Artikel 5, tweede lid, is – zoals in het algemeen deel van deze nota van toelichting gezegd – aangepast om iedere mogelijke strijd met de richtlijn inzake goede laboratoriumpraktijken uit te sluiten.

Artikel 6

De wijziging van artikel 6 betreft een wetstechnische verbetering. De verplichting uit het tweede lid van artikel 6 vloeit reeds rechtstreeks voort uit de wet, te weten uit de artikelen 14, eerste lid, en 15, eerste lid, van de wet, zodat artikel 6, tweede lid, kan vervallen. De aanpassingen onder C, D en K zijn hiervan het noodzakelijk gevolg.

Artikel 9

Deze wijziging is het gevolg van de publikatie van de Europese lijst van voor 18 september 1981 op de EG-markt gebrachte stoffen, bedoeld in artikel 19, vijfde lid, van de wet. Voor deze lijst konden de bedrijven alle stoffen aanmelden die zij tussen 1971 en 18 september 1981 op de markt brachten in de Europese Gemeenschappen.

Artikelen 11, 12 en 13

In de artikelen 11, derde lid, 12, derde lid en 13, derde lid, is nu duidelijk aangegeven dat een melding aan de minister moet worden gedaan, voorafgaand aan het produceren, invoeren, of aan een ander ter beschikking stellen van een nieuwe stof, al dan niet verwerkt in een preparaat. Aan de regeling in artikel 11 is een uitzondering op de produktiemeldingsplicht toegevoegd voor stoffen voor onderzoek en ontwikkeling die in een hoeveelheid kleiner dan 100 kg per jaar of kleiner dan 500 kg in totaal worden vervaardigd (in beginsel dient voor bijna alle stoffen die in een hoeveelheid kleiner dan 1000 kg per jaar worden vervaardigd, een melding te worden gedaan, die in de plaats komt van de produktiekennisgeving). Als het geen vergiftige of (zeer) vergiftige stoffen zijn, geldt de uitzondering op deze meldingsplicht ook voor een geproduceerde hoeveelheid groter dan 100 kg per jaar of 500 kg in totaal, maar kleiner dan 1000 kg per jaar of 5000 kg in totaal. Om te weten of een dergelijke stof wel of niet (zeer) vergiftig is, dient men te beschikken over ofwel de gegevens betreffende de acute toxiciteit in overeenstemming met de criteria voor de vaststelling van de gevarenklasse van een stof, ofwel gegevens uit testen genoemd in het zesde lid van artikel 11. Als sprake is van vergiftige of zeer vergiftige stoffen in een geproduceerde hoeveelheid groter dan 100 kg per jaar of 500 kg in totaal, geldt wel de meldingsplicht; bij de melding dienen ook, voor zover beschikbaar, de bovenbedoelde gegevens te worden overgelegd. Met de toevoeging van de toxiciteitstesten in artikel 11, zesde lid, is tegemoetgekomen aan het bezwaar dat door het bedrijfsleven is ingebracht naar aanleiding van de voorpublicatie van het ontwerp-besluit. Ter besparing van kosten en proefdieren kan in plaats van de volledige in bijlage V bij de richtlijn aangegeven acute toxiciteitstest worden volstaan met een van de genoemde testen. Dit geldt echter uitdrukkelijk alleen voor de beperkte melding van de productie van (toxische) stoffen, dus niet voor het in de handel brengen van deze stoffen, noch voor de productie- of handelskennisgeving. De tekst van de bijlage bij de richtlijn laat uitzonderingen toe, indien deze gerechtvaardigd zijn. Deze uitzondering is gerechtvaardigd omdat de stof in deze fase onder (veilige) laboratoriumomstandigheden blijft. In de gevallen waarin het vierde of vijfde lid van toepassing is, dient de fabrikant eveneens de voorschriften na te leven, die door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid voor

hem kunnen worden vastgesteld met betrekking tot handelingen met die stof (artikel 11, zevende lid).

Artikel 15

Met het nieuwe artikel 15 is de mogelijkheid gecreëerd op te treden jegens degene die een stof invoert met betrekking waartoe de fabrikant geen voorafgaande melding heeft gedaan. In het tweede lid is bepaald dat overtreding van deze bepaling strafbaar is. Ingevolge artikel 65 van de Wet milieugevaarlijke stoffen is een gedraging in strijd met het in een algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 19, vierde lid, van die wet bepaalde een overtreding voor zover zij in die maatregel uitdrukkelijk als strafbaar feit is aangeduid.

Indien het voorstel van wet tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (vergunningen en algemene regels voor inrichtingen; procedures voor vergunningen en ontheffingen; handhaving) (Kamerstukken II 1990/91, 21 087) tot wet wordt verheven en in werking treedt, wordt deze bepaling gewijzigd. Dan zal volgens artikel 65 van de Wet milieugevaarlijke stoffen een gedraging in strijd met een bij of krachtens die wet vastgestelde bepaling waarop ingevolge artikel 1, onder 3°, van de Wet op de economische delicten (Stb. 1950, K 258) straf is bedreigd, een overtreding zijn. In artikel 1, onder 3°, van de laatstgenoemde wet is onder meer genoemd: overtreding van artikel 19, vierde lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen, voor zover aangeduid als strafbaar feit.

Artikel 16a

Artikel 67, eerste lid, van de wet geeft een overgangsregeling met betrekking tot de verplichting een produktiekennisgeving te doen. In de praktijk blijkt er behoefte te bestaan aan een nadere regeling die aangeeft hoe aangetoond kan worden dat stoffen onder die overgangsregeling vallen. Met het oog op de handhaving dient hierover duidelijkheid te bestaan. Ook dient het voor de bedrijven duidelijk te zijn welke bescheiden zij dienen te bewaren in verband met deze regeling. Het artikel spreekt van stoffen die op het tijdstip waarop de artikelen 3 tot en met 18 in werking treden – dus op 1 januari 1987, zie het Besluit van 11 december 1986 (Stb. 1986, 623), houdende vaststelling van het tijdstip van gedeeltelijke inwerkingtreding van de Wet milieugevaarlijke stoffen – in Nederland worden vervaardigd, doch die niet behoren tot de stoffen, bedoeld in artikel 19, eerste lid, onder a, dan wel die niet voorkomen op de in artikel 19, vijfde lid, bedoelde lijst. De in artikel 19, eerste lid, onder a, bedoelde stoffen zijn de stoffen die voor 18 september 1981 reeds in de Europese Gemeenschappen werden ingevoerd of in de handel waren. Ingevolge artikel 19 zijn op die stoffen de artikelen 3 tot en met 18 van de wet niet van toepassing. Aan het vijfde lid van artikel 19 is thans uitvoering gegeven.

De overgangsregeling is vooral van belang voor de groep stoffen die in Nederland worden vervaardigd, maar niet op de markt zijn gebracht in de Europese Gemeenschappen. Is dat laatste wel het geval, dan vallen zij immers onder een gelijksoortige verplichting. Dan moet een handelskennisgeving worden gedaan, waarvoor een overeenkomstige procedure geldt als voor de produktiekennisgeving. Het gaat daarbij om stoffen die gedurende een korte periode of eenmalig voor een bepaalde toepassing werden geproduceerd en vervolgens naar een land buiten de EEG werden geëxporteerd.

Voor de handelskennisgeving is het bewijsprobleem in EEG-verband opgelost door de in artikel 19 bedoelde inventaris.

Artikel 16a geeft aan hoe kan worden aangetoond dat een stof op de bedoelde datum werd vervaardigd. Het gaat er uiteraard niet om dat die stof precies op die dag gemaakt werd, maar dat de stof toen reeds in

produktie was. Ook bij de handelskennisgeving is in het kader van de EEG die uitleg gegeven aan «op 18 september 1981 op de EEG-markt voorkomen».

In opdracht van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is onderzocht welke administratieve bescheiden kunnen dienen om aan te tonen dat een stof onder de overgangsregeling valt. Vooraf is vastgesteld aan welke criteria de gegevens moeten voldoen, mede met het oog op de mogelijkheid tot controleren (Rapport Twijnstra en Gudde, MVMH-60, Onderzoek overgangsregeling produktiekennisgeving WMS). Op basis van dit onderzoek is als eis gesteld dat het vervaardigen van een stof moet kunnen worden aangetoond op grond van het voorkomen van de chemische naam van de stof in meer dan een van de in artikel 16a, eerste lid, genoemde bedrijfsregistratiesystemen, namelijk de in- en verkoopadministratie, administratie per procesinstallatie, en de procesbeschrijving (waaronder recepturen) uit de periode 18 september 1981 tot en met 1 januari 1987. Voor R en D-stoffen moet dit blijken uit geautoriseerde laboratoriumjournalen of -rapporten. Deze gegevens behoeven niet op de bedrijfsplek aanwezig te zijn, maar moeten wel binnen een redelijke termijn, te denken is aan een maand, op verzoek van de overheid ter beschikking kunnen worden gesteld.

Als begindatum van de periode is 18 september 1981 gekozen. Een nog verder in de tijd terug liggende datum zou het overgangskarakter aan de regeling ontnemen.

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat artikel 16a mede is gebaseerd op artikel 62 van de wet, aangezien niet geheel duidelijk is of artikel 67 van de wet voor deze bepaling voldoende grondslag biedt.

Tenslotte wordt opgemerkt dat, indien men een beroep op de overgangsbepaling wil doen, de gegevens ook na afloop van de in de wet gestelde algemene bewaartermijn bewaard dienen te worden.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries